

दानीएलचे पुस्तक - एकशे चौदावे

अंतिम पिढी: यहजेकेलच्या भविष्यवाण्यांच्या परिपूर्तीचे आणि १,४४,००० जणांच्या शिक्कामोर्तबाचे उलगडणे

Jeff Pippenger
2024-03-03

११ सप्टेंबर २००१ रोजी तिसऱ्या धिक्काराचे आगमन ज्याने पाहिले, ती पिढी पृथ्वीच्या इतिहासातील अखेरची पिढी आहे. या सत्याची पुष्टी करणारा यहजेकेलमधील उतारा मिलरवादी लोकांनी दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताशी, आणि म्हणूनच हबक्कूक दुसरा अध्याय याच्याशी, थेट संबंधित असा समजला होता. त्या इतिहासात, हबक्कूक दुसरा अध्यायातील ती दृष्टि, जी “आता पुढे विलंब करणार नाही,” आणि जी २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी पूर्ण झाली, तिने संयुक्त संस्थानांतील लवकरच येऊ घातलेल्या रविवार-कायद्याचे पूर्वचित्रण केले. परंतु, जी दृष्टि आता पुढे दीर्घकाळ लांबविली जाणार नाही अशी यहजेकेलची भविष्यवाणी आहे, ती एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाच्या इतिहासात परिपूर्णरीत्या पूर्ण होते; आणि त्या इतिहासाची सुरुवात ११ सप्टेंबर २००१ रोजी तिसऱ्या धिक्काराच्या आगमनाने झाली.

आणि परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले व म्हणाले, हे मनुष्यपुत्रा, इस्राएल देशात तुम्ही ही कोणती म्हण म्हणता, की दिवस लांबत चालले आहेत, आणि प्रत्येक दृष्टान्त निष्फळ ठरत आहे? म्हणून त्यांना सांग, प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: मी ही म्हण थांबवीन, आणि ते इस्राएलमध्ये ती पुढे म्हण म्हणून वापरणार नाहीत; परंतु त्यांना असे सांग, दिवस जवळ आले आहेत, आणि प्रत्येक दृष्टान्ताची पूर्तता. कारण इस्राएलच्या घराण्यात पुढे कोणताही व्यर्थ दृष्टान्त किंवा खुशामतीचा भविष्यकथन राहणार नाही. कारण मी परमेश्वर आहे: मी बोलेल, आणि जे वचन मी बोलेल ते पूर्ण होईल; ते पुढे लांबविले जाणार नाही; कारण, हे बंडखोर घराण्या, तुमच्या दिवसांतच मी वचन बोलेल, आणि ते पूर्ण करून दाखवीन, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो. पुन्हा परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले व म्हणाले, हे मनुष्यपुत्रा, पाहा, इस्राएलच्या घराण्यातील लोक म्हणतात, तो जो दृष्टान्त पाहतो तो पुष्कळ दिवसांनंतरचा आहे, आणि तो दूरच्या काळांविषयी भविष्य सांगतो. म्हणून त्यांना सांग, प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: माझ्या कोणत्याही वचनाला पुढे अजिबात विलंब होणार नाही; परंतु जे वचन मी बोललो आहे ते पूर्ण होईल, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो. यहजेकेल 12:21-28.

सर्व संदेषे शेवटच्या दिवसांविषयी बोलतात, आणि “इस्राएलाच्या घरामध्ये” आढळणारे “व्यर्थ दर्शन” आणि “गोड बोलणारे भविष्यकथन” हे बनावट उत्तरकालीन पर्जन्य आहे—एक “शांती व सुरक्षितता” असा संदेश—जो असा युक्तिवाद करतो की “तो जे दर्शन पाहतो ते पुष्कळ दिवसांनंतरचे आहे, आणि तो फार दूरच्या काळांविषयी भविष्यकथन करतो.” हेच हबक्कूकचे “वाद” आहे; कारण जे “व्यर्थ दर्शन” मांडतात, ते “तो जे दर्शन पाहतो” त्याविरुद्ध युक्तिवाद करतात. ते असा दावा करतात की, “तो जे दर्शन पाहतो ते पुष्कळ दिवसांनंतरचे आहे, आणि तो फार दूरच्या काळांविषयी भविष्यकथन करतो.” शांती व सुरक्षिततेच्या संदेशाचे दूत असा दावा करतात, “दिवस लांबवले गेले आहेत, आणि प्रत्येक दर्शन निष्फळ ठरते,” कारण शेवटी त्याने १८ जुलै, २०२० हाच दिवस भाकीत केला नव्हता काय? “व्यर्थ दर्शनाचे” दूत हेही यहजेकेलाने त्या अध्यायाच्या पहिल्या दोन वचनांत ओळखून दाखविले आहेत.

परमेश्वराचे वचन पुन्हा माझ्याकडे आले व म्हणाले, हे मनुष्यपुत्रा, तू बंडखोर घराण्याच्या मध्ये राहतोस; त्यांना पाहण्यासाठी डोळे आहेत, तरी ते पाहत नाहीत; ऐकण्यासाठी कान आहेत, तरी ते ऐकत नाहीत; कारण ते बंडखोर घराणे आहे. यहजेकेल 12:1, 2.

सर्व संदेषे एकमेकांशी सहमत आहेत, आणि सर्वजण शेवटच्या दिवसांविषयी बोलतात; आणि ख्रिस्ताने आपल्या सेवाकार्याच्या इतिहासात कृती करणाऱ्या यहुद्यांना संबोधित केले तेव्हा, त्याने यशयाचा दाखला देऊन त्या वेळी

देवापासून विभक्त केले जात असलेल्या त्या कुतर्क करणाऱ्या यहुद्यांची अशी ओळख पटवून दिली की, त्यांना पाहण्याकरिता डोळे होते, तरी ते पाहत नव्हते, आणि ऐकण्याकरिता कान होते, तरी ते ऐकत नव्हते. जसे तेव्हा होते तसेच आता, यहेज्केल लाओदिकीया-अॅडर्व्हेंटिझममधील उपहास करणाऱ्या पुरुषांना, आपल्या काळातील त्या कुतर्क करणाऱ्या यहुद्यांना संबोधित करीत आहे, जे उत्तरवर्षावाच्या संदेशाच्या विरोधात शांती व सुरक्षिततेचा संदेश मांडतात. येशूने आपल्या वचनात स्वतः ठेवलेल्या नियमांच्या अधीन राहून कार्य केले, म्हणून त्याच्या भविष्यवाण्याही त्या कुतर्क करणाऱ्या यहुद्यांना ज्या दिवसांत त्याने संबोधित केले त्या दिवसांपेक्षा अधिक विशिष्ट रीतीने शेवटच्या दिवसांनाच उद्देशून आहेत.

म्हणून मी त्यांच्याशी दृष्टांतांनी बोलतो; कारण पाहूनही ते पाहत नाहीत; आणि ऐकूनही ते ऐकत नाहीत, तसेच समजतही नाहीत. आणि त्यांच्यामध्ये यशया याची ही भविष्यवाणी पूर्ण होते, जी म्हणते, 'ऐकून तुम्ही ऐकाल, पण समजणार नाही; आणि पाहून तुम्ही पाहाल, पण ग्रहण करणार नाही. कारण या लोकांचे हृदय जड झाले आहे, आणि त्यांचे कान ऐकण्यास मंद झाले आहेत, आणि त्यांनी आपले डोळे मिटले आहेत; असे होऊ नये की त्यांनी कधीतरी आपल्या डोळ्यांनी पाहावे, आणि आपल्या कानांनी ऐकावे, आणि आपल्या हृदयाने समजावे, आणि वळावे, आणि मी त्यांना बरे करावे.' परंतु धन्य आहेत तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. कारण खरेच मी तुम्हांला सांगतो, की अनेक संदेषे आणि नीतिमान पुरुष यांनी ज्या गोष्टी तुम्ही पाहता त्या पाहण्याची इच्छा केली, पण त्या पाहिल्या नाहीत; आणि ज्या गोष्टी तुम्ही ऐकता त्या ऐकण्याची इच्छा केली, पण त्या ऐकल्या नाहीत. मत्तय 13:13-17.

जे लोक ऐकतात, तरी ऐकत नाहीत, आणि पाहतात, पण पाहत नाहीत, अशा लोकांची घटना ही देवाच्या पूर्वीच्या लोकांचे वैशिष्ट्य आहे, जे बाजूला टाकले जाण्याच्या प्रक्रियेत आहेत. ती भविष्यसूचक घटना अशा अवस्थेविषयीच्या यशयाच्या भविष्यवाणीची पूर्तता आहे. सर्व संदेष्यांप्रमाणे, यशया देखील ख्रिस्तासह अंतिम दिवसांविषयी बोलत आहे.

राजा उज्जिया मरण पावला त्या वर्षी मी प्रभूला उच्च व उन्नत अशा सिंहासनावर बसलेले पाहिले, आणि त्याच्या वस्त्राचा घेर मंदिर भरून राहिला होता. त्याच्या वर सराफ उभे होते; प्रत्येकाला सहा पंख होते; दोनांनी तो आपले मुख झाकीत होता, दोनांनी तो आपले पाय झाकीत होता, आणि दोनांनी तो उडत होता. आणि एक दुसऱ्याला हाक मारून म्हणत होता, "पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर; संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण आहे." आणि जो हाक मारत होता त्याच्या आवाजाने दारांच्या उंबरठ्यांचे पाया हलले, आणि मंदिर धुराने भरून गेले. तेव्हा मी म्हणालो, "हाय माझे! कारण मी नष्ट झालो आहे; कारण मी अशुद्ध ओठांचा मनुष्य आहे, आणि अशुद्ध ओठांच्या लोकांच्या मध्यभागी मी राहतो; कारण माझ्या डोळ्यांनी राजाला, सेनाधीश परमेश्वराला पाहिले आहे." तेव्हा त्या सराफांपैकी एक माझ्याकडे उडत आला; त्याच्या हातात एक जळता निखारा होता, जो त्याने वेदीवरून चिमट्याने घेतला होता; आणि त्याने तो माझ्या मुखाला लावला व म्हणाला, "पहा, याने तुझ्या ओठांना स्पर्श केला आहे; आणि तुझे अधर्म दूर झाले आहे, आणि तुझे पाप शुद्ध केले गेले आहे." मग मी प्रभूचा आवाज ऐकला, तो म्हणत होता, "मी कोणाला पाठवू, आणि आमच्यासाठी कोण जाईल?" तेव्हा मी म्हणालो, "मी येथे आहे; मला पाठव." आणि तो म्हणाला, "जा, आणि या लोकांना सांग, 'तुम्ही खरोखर ऐकाल, पण समजणार नाही; आणि खरोखर पाहाल, पण जाणणार नाही.' या लोकांचे हृदय स्थूल कर, त्यांचे कान जड कर, आणि त्यांचे डोळे मिटव; नाहीतर ते आपल्या डोळ्यांनी पाहतील, आपल्या कानांनी ऐकतील, आपल्या हृदयाने समजतील, वळतील, आणि बरे केले जातील." यशया ६:१-१०.

यशया, यहेज्केल आणि ख्रिस्त हे सर्व शेवटच्या दिवसांत, उत्तरवर्षावाच्या काळात, जेव्हा हबक्कूक अध्याय दोनाच्या पूर्ततेत उत्तरवर्षावाचा खरा आणि खोटा संदेश याविषयी वादविवाद चालू आहे, त्या वेळी शिक्कामोर्तब केले जात असलेल्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत आहेत. येशूच्या मते, ज्या कालखंडात ही पूर्तता होते, त्या वेळी नीतिमान लोक दृष्टांत "पाहत" असतात, जे भविष्यवाणीचे प्रतीक आहे. "सुज्ञ" लोक उत्तरवर्षावाचा भविष्यसूचक संदेश समजत आहेत; परंतु किरकोळ वाद घालणाऱ्या यहुद्यांनी प्रतिनिधित्व केलेले लोक पाहत नाहीत किंवा ऐकत नाहीत, आणि यहेज्केलच्या मते ते शांती व सुरक्षिततेचा संदेश मांडत, भविष्यवाण्यांची पूर्तता फार दूरच्या भविष्यकाळात आहे असा

युक्तिवाद करतात. ते त्या भविष्यवाण्यांचा इन्कार करीत नाहीत; येणाऱ्या मशीहाविषयीच्या भविष्यवाणीला किरकोळ वाद घालणाऱ्या यहुदांनी केवळ ओठसेवा दिली; परंतु त्यांनी तो प्रसंग दूरच्या भविष्यकाळात ढकलून ठेवला. तरीही येशूने त्यांच्या काळातील भविष्यसूचक संदेश “पाहणाऱ्या” लोकांवर आशीर्वाद घोषित केला.

ख्रिस्ताच्या काळात तो संदेश त्याच्या बाप्तिस्म्यावेळी आला, जेव्हा पवित्र आत्मा उतरला. त्याच्या बाप्तिस्म्यावेळी पवित्र आत्म्याचे अवतरण हे ११ ऑगस्ट १८४० रोजी प्रकटीकरण दहामधील देवदूताच्या अवतरणाचे पूर्वचित्र होते. या दोन्ही इतिहासांतील दैवी अवतरणाने त्या युगाच्या वर्तमान सत्याच्या संदेशाच्या आगमनाची खूण केली; येशूसाठी तो त्याच्या मृत्यू व पुनरुत्थानाचा संदेश होता, ज्याचे प्रतिनिधित्व त्याच्या बाप्तिस्म्याने केले. मिलेराइटांसाठी तो पहिल्या आणि दुसऱ्या धिक्कारांच्या इस्लामचा संदेश होता, ज्याने समय-भविष्यवाणीच्या परीक्षेच्या संदेशाची पुष्टी केली. हे दोन्ही इतिहास ११ सप्टेंबर २००१ रोजी उत्तरवर्षावाच्या परीक्षेच्या संदेशाच्या आगमनाशी सुसंगत आहेत. म्हणूनच सिस्टर व्हाइट पुढीलप्रमाणे नोंद करतात:

१८४०-१८४४ या कालावधीत देण्यात आलेले सर्व संदेश आता प्रभावी रीतीने सादर केले गेले पाहिजेत, कारण असे अनेक लोक आहेत ज्यांनी आपला दिशाभान गमावले आहे. हे संदेश सर्व मंडळ्यांपर्यंत पोहोचले पाहिजेत.

“ख्रिस्त म्हणाला, ‘धन्य आहेत तुमचे डोळे, कारण ते पाहतात; आणि तुमचे कान, कारण ते ऐकतात. कारण मी तुम्हांला खरे सांगतो, की अनेक संदेष्टे आणि नीतिमान पुरुष यांनी तुम्ही जे पाहता त्या गोष्टी पाहण्याची इच्छा धरली, पण त्या पाहिल्या नाहीत; आणि तुम्ही जे ऐकता त्या गोष्टी ऐकण्याची इच्छा धरली, पण त्या ऐकल्या नाहीत’ [Matthew 13:16, 17]. धन्य आहेत ते डोळे ज्यांनी 1843 आणि 1844 मध्ये दिसलेल्या गोष्टी पाहिल्या.”

“संदेश देण्यात आला होता. आणि हा संदेश पुन्हा सांगण्यात कोणताही विलंब होता कामा नये, कारण काळाची चिन्हे पूर्ण होत आहेत; समारोपाचे कार्य पूर्ण झाले पाहिजे. अल्प काळात एक महान कार्य केले जाईल. देवाच्या नेमणुकीने एक संदेश लवकरच दिला जाईल, जो वाढत जाऊन मोठ्या आक्रोशात परिवर्तित होईल. तेव्हा दानियेल आपल्या वाट्याने उभा राहील, आपली साक्ष देण्यासाठी.”

“आपल्या मंडळ्यांचे लक्ष जागृत केले गेले पाहिजे. आपण जगाच्या इतिहासातील सर्वात महान घटनेच्या उंबरठ्यावर उभे आहोत, आणि सैतानाला देवाच्या लोकांवर अशी सत्ता गाजविता कामा नये की तो त्यांना झोपेत ठेवील. पोपसत्ता आपल्या सामर्थ्यासह प्रकट होईल. आता सर्वांनी जागृत होऊन शास्त्रांचा शोध घ्यावा, कारण देव आपल्या विश्वासू जनांना शेवटच्या काळात काय होईल हे प्रकट करील. प्रभूचे वचन त्याच्या लोकांकडे सामर्थ्याने येणे आवश्यक आहे....”

“माझ्यासमोर हेच सादर करण्यात आले आहे—की आपण निद्रिस्त आहोत, आणि आपल्या भेटीच्या समयाची आपल्याला जाणीव नाही. परंतु जर आपण देवापुढे स्वतःला नम्र केले, आणि पूर्ण अंतःकरणाने त्याचा शोध घेतला, तर तो आपल्याला सापडेल.” Manuscript Releases, volume 21, 436-438.

ख्रिस्ताच्या इतिहासातील मशीहाच्या वर्तमान सत्याच्या संदेशाने, आणि 1840 ते 1844 मधील वर्तमान सत्याच्या संदेशाने जे प्रतिरूपित केले गेले आहे, ते त्या अंतिम दिवसांकडे निर्देश करते जेव्हा मिलेराइट संदेशाची पुनरावृत्ती होते. ज्या इतिहासांमध्ये लोक “पाहू आणि ऐकू” न शकणारे म्हणून दर्शविले गेले आहेत, ते “त्यांच्या भेटीची वेळ ओळखत नाहीत.” जेव्हा यशया उत्तरवर्षावाच्या बनावट संदेशाच्या दूतांचा पहिला उल्लेख करतो—जे पाहतात, पण पाहत नाहीत—तेव्हा तो त्या काळाची खूण करतो, ज्या काळात हा अवधी आरंभ होतो; तोच अवधी ज्याविषयी सिस्टर व्हाइट यांनी म्हटले, “देवाने नियुक्त केलेला असा संदेश जो मोठ्या आक्रंदनात फुगत जाईल.” “देवाने नियुक्त केलेला” हे त्या विशिष्ट वेळेचे प्रतिनिधित्व करते जेव्हा तो संदेश येणार होता, आणि यशया अध्याय सहा, वचन तीनमध्ये, यशया त्या वेळेची नेमकी निदर्शकता करतो.

आणि एकाने दुसऱ्याला पुकारून म्हटले, पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर आहे; संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या गौरवाने परिपूर्ण आहे. यशया 6:3.

सिस्टर व्हाइट असे ओळखून देतात की, ज्या उताऱ्यात यशया अशा लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो की ज्यांना डोळे आहेत, पाहतात, तरी पाहत नाहीत, त्या ठिकाणी जेव्हा देवदूत एकमेकांना हाक मारून म्हणतात, “पवित्र, पवित्र, पवित्र,” ते ११ सप्टेंबर २००१ रोजी पूर्ण होते.

“जेव्हा ते [देवदूत] भविष्य पाहतात, की संपूर्ण पृथ्वी त्याच्या तेजाने परिपूर्ण होईल, तेव्हा ‘पवित्र, पवित्र, पवित्र, सेनाधीश परमेश्वर आहे’ हे विजयमय स्तुतिगान मधुर स्वरातील गानरूपाने एकाकडून दुसऱ्याकडे प्रतिध्वनित होते. देवाचे गौरव करणे यातच त्यांना पूर्ण समाधान मिळते; आणि त्याच्या उपस्थितीत, त्याच्या मान्यतेच्या स्मिताखाली, त्यांना याहून अधिक काहीही अभिलषित नसते. त्याची प्रतिमा धारण करण्यात, त्याची सेवा करण्यात आणि त्याची उपासना करण्यात, त्यांची सर्वोच्च अभिलाषा पूर्णपणे साध्य होते.” Review and Herald, December 22, 1896.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकनास प्रारंभ झाला, आणि उत्तरवर्षाव शिंपडू लागला, आणि दहा कुमारिकांच्या दृष्टांताची पुनरावृत्ती होत असताना हबक्कूकचा विवाद आरंभ झाला. त्या वेळी यहेज्केलची भविष्यवाणी तिच्या परिपूर्ण पूर्वीस पोहोचली. भविष्यसूचक वचन यापुढे विलंबित होणार नाही, आणि ११ सप्टेंबर २००१ चे साक्षीदार असलेली पिढी ही पृथ्वीगोलावरील अंतिम पिढी आहे; कारण अँडर्व्हेंटिझमच्या समाप्तीच्या वेळीचे दर्शन ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाच्या वेळी कृपाकालाच्या समाप्तीची घोषणा करते. या वस्तुस्थितीचा दुसरा साक्षी लूकच्या पुस्तकात, एकविसाव्या अध्यायात आढळतो.

खचित मी तुम्हांला सांगतो, हे पिढीतील लोक हे सर्व पूर्ण होईपर्यंत निघून जाणार नाहीत. आकाश व पृथ्वी नाहीशी होतील; पण माझी वचने नाहीशी होणार नाहीत. लूक 21:32, 33.

लूक अध्याय एकवीसमध्ये येशू पृथ्वीच्या इतिहासातील अंतिम पिढीची ओळख करून देतो. इ.स. ७० मध्ये यरुशलेमच्या विनाशापासून सुरू होऊन मिलराइट इतिहासापर्यंत पोहोचणाऱ्या एका प्रगत ऐतिहासिक क्रमाचा आढावा त्याने नुकताच दिला आहे. त्यानंतर तो भविष्यसूचक इतिहासाची थेट ओळख करून देण्याच्या निवेदनातून बाहेर पडतो आणि एक दृष्टांत मांडतो, जो त्याने प्रस्तुत केलेल्या त्या भविष्यसूचक इतिहासाचीच केवळ पुनरुक्ती करून त्याचा अधिक विस्तार करतो. अशा प्रकारे त्याने त्याच निवेदनाला दोन अंतर्गत साक्षी पुरविल्या, आणि शेवटी तो असे ओळख करून देतो की या घटनांचा साक्षीदार असणारी “पिढी” त्याच्या पुनरागमनापर्यंत जिवंत राहिल; अशा रीतीने, संदर्भानुसार, तीच पिढी एक लाख चव्वेचाळीस हजारांनी प्रतिनिधित्व केलेली आहे, असे तो सूचित करतो.

एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रीकरणाचा इतिहास हा अंतिम पिढीचा आहे, आणि ते स्वर्ग व पृथ्वी नाहीसे होण्याच्या काळात जगत असले तरी ते मृत्यूचा आस्वाद घेत नाहीत.

परंतु प्रभूचा दिवस रात्रीच्या चोराप्रमाणे येईल; त्या दिवशी आकाश मोठ्या गर्जनेसह नाहीसे होईल, मूलतत्त्वे प्रखर उष्णतेने वितळून जातील, आणि पृथ्वी तसेच तिच्यातील कृत्ये जळून भस्म होतील. म्हणून या सर्व गोष्टी विलीन होणार आहेत, हे पाहता, सर्व पवित्र आचरण व भक्तिभाव यांत तुम्ही कशा प्रकारचे लोक असले पाहिजे, देवाच्या दिवसाच्या आगमनाची वाट पाहत आणि त्याच्या येण्यास उत्कंठेने धावत, ज्या दिवशी अग्नीने प्रज्वलित झालेले आकाश विलीन होईल, आणि मूलतत्त्वे प्रखर उष्णतेने वितळून जातील? 2 पेत्र 3:10-12.

ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाचे प्रतीकात्मक दर्शन ख्रिस्ताच्या रूपांतराच्या प्रसंगी प्रगट झाले.

“रूपांतराच्या पर्वतावर मोशे हा ख्रिस्ताच्या पाप व मृत्यूवरील विजयाचा साक्षीदार होता. तो त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत होता, जे न्यायींच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी कबरेतून बाहेर येतील. एलीया, जो मृत्यू न पाहताच स्वर्गात नेला गेला होता, तो त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करीत होता, जे ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाच्या वेळी

पृथ्वीवर जिवंत असतील, आणि जे 'क्षणात, नेत्राच्या पापणी लवते न लवते तोच, शेवटच्या तुतारीच्या वेळी' 'रूपांतरित होतील;' जेव्हा 'या मर्त्याने अमरत्व धारण केले पाहिजे,' आणि 'या नाशिवंताने अविनाशित्व धारण केले पाहिजे.' १ करिंथकर १५:५१-५३. येशू स्वर्गाच्या प्रकाशाने परिधान केला गेला होता, जसा तो 'पापाविषयी नव्हे तर तारणासाठी' 'दुसऱ्यांदा' प्रकट होईल तेव्हा दिसेल. कारण तो 'आपल्या पित्याच्या गौरवात पवित्र दूतांसह' येईल. इब्री १:२८; मार्क ८:३८. शिष्यांना दिलेले तारणाऱ्याचे वचन आता पूर्ण झाले होते. पर्वतावर भावी गौरवाच्या राज्याचे लघुरूपात दर्शन घडविण्यात आले,—ख्रिस्त राजा, मोशे पुनरुत्थित संतांचा प्रतिनिधी, आणि एलीया रूपांतरित झालेल्यांचा प्रतिनिधी." द डिझायर ऑफ एजेस, ४२१.

ज्याचा मृत्यू झाला नाही असा एलियाह त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे मरत नाहीत; आणि मोशे त्यांचे प्रतिनिधित्व करतो, जे मरतात. अंतिम दिवसांत हे दोन वर्ग प्रकटीकरण अध्याय सातमध्ये एक लाख चव्वेचाळीस हजार आणि महान समुदाय असे दर्शविलेले आहेत. प्रकटीकरण अध्याय सहामध्ये पाचवे शिक्के उघडले जाते तेव्हा, अंधकारमय युगांमध्ये पोपसत्तेकडून ज्यांची हत्या करण्यात आली होती, त्यांना पांढरे झगे देण्यात येतात.

“आणि त्याने पाचवे शिक्के उघडले तेव्हा, मी वेदीखाली देवाच्या वचनासाठी आणि त्यांनी धारण केलेल्या साक्षीसाठी ठार मारण्यात आलेल्यांच्या आत्म्या पाहिल्या; आणि त्या मोठ्या आवाजाने आक्रोश करून म्हणाल्या, हे प्रभु, पवित्र व सत्य, पृथ्वीवर राहणाऱ्यांवर तू आमच्या रक्ताचा न्याय करून सूड किती काळ घेणार नाहीस? आणि त्यांपैकी प्रत्येकाला पांढरे वस्त्र देण्यात आले [त्यांना शुद्ध व पवित्र घोषित करण्यात आले]; आणि त्यांना असे सांगण्यात आले की, त्यांच्या सोबतीचे दास आणि त्यांचे बंधू, ज्यांना त्यांच्याप्रमाणे ठार मारले जाणार होते, त्यांची संख्या पूर्ण होईपर्यंत त्यांनी अजून थोडा काळ विश्रांती घ्यावी' [प्रकटीकरण ६:९-११]. येथे योहानापुढे अशी दृश्ये सादर करण्यात आली होती की जी प्रत्यक्षातील नव्हती, तर जी भविष्यातील एका काळात घडणारी होती." Manuscript Releases, volume 20, 197.

हुतात्मे विचारत आहेत की देव त्यांच्या हत्येचा सूड कधी उगवील. एखादा मनुष्य हुतात्मा होण्यापूर्वी त्याच्याकडे येशूचा विश्वास होता; कारण त्या विश्वासाच्याच प्रकटीकरणामुळे पोपशाहीला त्याची हत्या करावीशी वाटली. पांढरी वस्त्रे ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाचे प्रतिनिधित्व करतात; परंतु ज्यांची हत्या झाली त्या आत्म्यांना देण्यात आलेली पांढरी वस्त्रे त्यांच्या हुतात्मा झाल्यानंतर त्यांना देण्यात आली. ती वस्त्रे केवळ ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाचे नव्हे, तर हुतात्म्याचे प्रतीक आहेत. एखाद्या हुतात्म्याकडे त्याची हत्या होण्यापूर्वीच ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वाचे वस्त्र असते. प्रकटीकरण सातमधील मोठा समुदाय पांढरी वस्त्रे प्राप्त करतो; अशा रीतीने येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या रक्तपातात मरण पावणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व होते. म्हणून एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतिनिधित्व एलियाने केले आहे, आणि रूपांतराच्या डोंगरावर परमेश्वरामध्ये मरण पावलेल्या विश्वासूंचे प्रतिनिधित्व मोशेने केले आहे.

एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार हे न मरणारी पिढी आहेत, आणि लूक अध्याय एकवीसमध्ये ख्रिस्त ज्या पिढीचा उल्लेख करतो की आकाश व पृथ्वी नाहीसे होतील तेव्हा जी जिवंत असेल, ती हीच पिढी आहे.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“हाबेलाचा खून हा देवाने सर्प आणि स्त्रीचे संतान—म्हणजे सैतान व त्याचे अनुयायी आणि ख्रिस्त व त्याचे अनुयायी—यांच्यामध्ये वैर राहिल, असे जाहीर केले होते, त्याचे पहिले उदाहरण होते. मनुष्याच्या पापामुळे सैतानाने मानवजातीवर प्रभुत्व मिळविले होते; परंतु ख्रिस्त त्यांना त्याचे जू झुगारून देण्यास समर्थ करील. जेव्हा जेव्हा देवाच्या कोकरावर विश्वास ठेवून एखादा जीव पापाची सेवा नाकारतो, तेव्हा सैतानाचा क्रोध प्रज्वलित होतो. हाबेलाचे पवित्र जीवन सैतानाच्या त्या दाव्याविरुद्ध साक्ष देत होते की मनुष्याला देवाचा नियम पाळणे अशक्य आहे. जेव्हा कैनाने, दुष्टाच्या आत्म्याने प्रवृत्त होऊन, आपण हाबेलावर नियंत्रण ठेवू शकत नाही, हे पाहिले, तेव्हा तो इतका संतापला की त्याने त्याचा जीव घेतला. आणि जिथे जिथे कोणी देवाच्या नियमाच्या नीतिमत्त्वाचे समर्थन करण्यासाठी उभे राहतील, तिथे तिथे हाच आत्मा त्यांच्या विरुद्ध प्रकट होईल. हाच तो आत्मा आहे की ज्याने सर्व युगांमधून ख्रिस्ताच्या शिष्यांसाठी खांब उभारले आणि जाळण्याची चिता पेटविली. परंतु येशूच्या अनुयायावर ओतण्यात आलेल्या क्रूरता सैतान आणि त्याच्या सैन्याकडून प्रवृत्त होतात, कारण ते

त्याला त्यांच्या अधीनतेस मान्य करावयास भाग पाडू शकत नाहीत. हा पराभूत शत्रूचा संताप आहे. येशूचा प्रत्येक हुतात्मा विजेता म्हणून मरण पावला आहे. संदेष्टा म्हणतो, "ते त्याच्यावर [‘तो जुना सर्प, ज्याला सैतान व दयाबल म्हणतात’] कोकराच्या रक्ताने आणि आपल्या साक्षीच्या वचनाने जय मिळविला; आणि त्यांनी मरणापर्यंत आपल्या जीवावर प्रेम केले नाही." प्रकटीकरण 12:11, 9." Patriarchs and Prophets, 77.